

บทที่ 4

สถานการณ์การผลิต การค้าทุเรียน มังคุดและลองกองของไทย

ประเทศไทยเป็นแหล่งผลิตทุเรียนและมังคุดที่สำคัญอันดับหนึ่งของโลก ซึ่งได้รับสมญานามว่า “ราชาและราชินีของผลไม้เมืองร้อน” เป็นผลไม้เศรษฐกิจที่ส่งออกสร้างรายได้ให้กับประเทศสูงสุด 5 อันดับแรก ในขณะที่ลองกองเป็นผลไม้เมืองร้อนที่ประเทศไทยมีศักยภาพในการผลิตได้ดี มีสายพันธุ์ที่คุณภาพดี เป็นนิมรับประทานในประเทศและต่างประเทศ อย่างไรก็ตามการส่งออกไปยังต่างประเทศนิยมส่งออกไปยังประเทศเพื่อนบ้าน โดยมีประเทศเวียดนามเป็นประเทศผู้นำเข้าหลัก งานวิจัยนี้มุ่งศึกษาสภาพการผลิตในภาคตะวันออกและพื้นที่ใกล้เคียงคือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ซึ่งพื้นที่ดังกล่าวมีการผลิตทางการค้าและเป็นแหล่งผลิตใหญ่ที่สุดของประเทศ ถือเป็นตัวแทนของสภาพการผลิต การค้าทุเรียน มังคุดและลองกองของไทยในปัจจุบัน ทีมวิจัยได้เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม รวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการผลิต การค้าของผลไม้ทั้ง 3 ชนิด ย้อนหลังตั้งแต่ปี 2544-2555 เป็นระยะเวลา 12 ปี เพื่อให้เห็นถึงสภาพการผลิตและการค้าในปัจจุบัน

จากการเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม พบว่า เกษตรกรที่ปลูกทุเรียน มังคุดและลองกอง ส่วนใหญ่มีประสบการณ์สูง ประกอบอาชีพยาวนานมากกว่า 10 ปี (ร้อยละ 88.1) เกษตรกรส่วนใหญ่มีอายุ 41-50 ปี (ร้อยละ 51.1) ลักษณะการผลิตผลไม้ส่วนใหญ่เป็นแบบสวนผสม (ร้อยละ 77.1) โดยเกษตรกรส่วนใหญ่มีพื้นที่ขนาดเล็กขนาดพื้นที่น้อยกว่าหรือเท่ากับ 20 ไร่ (ร้อยละ 72.8) ระบบการผลิตของเกษตรกรส่วนใหญ่ไม่ปฏิบัติตามที่ราชการกำหนดคือ การปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีแก่พืช (GAP) (ร้อยละ 78.9) ซึ่งการได้รับ GAP ขึ้นอยู่กับประสบการณ์ในการปลูกผลไม้ นอกจากการทำสวนผลไม้แล้วเกษตรกรยังทำอาชีพอื่นๆ ได้แก่ สวนยางพารา ค้าขาย ทำนา ข้าราชการ ประมง แปรรูปผลไม้ เย็บผ้า หนายความ เป็นต้น

ในการผลิตไม้ผลเกษตรกรส่วนใหญ่อาศัยแหล่งน้ำส่วนบุคคล (ร้อยละ 59.95) ซึ่งเกษตรกรมีการจัดหา สร้างเป็นพื้นที่กักเก็บน้ำไว้ใช้ในการผลิต เมื่อพิจารณาดัชนีต้นทุนน้ำมีต้นทุนน้ำเฉลี่ย/ตัน เท่ากับ 12.68 บาท โดยพลังงานที่ใช้ในการผลิตนิยมใช้ไฟฟ้า โดยมีต้นทุนไฟฟ้าเฉลี่ย/ตัน เท่ากับ 11.84 บาท และมีต้นทุนน้ำมันเชื้อเพลิงเฉลี่ย/ตัน เท่ากับ 5.92 บาท ซึ่งส่วนใหญ่ใช้ในการชลประทานในพื้นที่ผลิตและการฉีดพ่นสารเคมีในแปลงปลูก การใช้เครื่องจักรกลในสวนมีค่าเสื่อมราคาเฉลี่ย/ตัน เท่ากับ 3.38 บาท

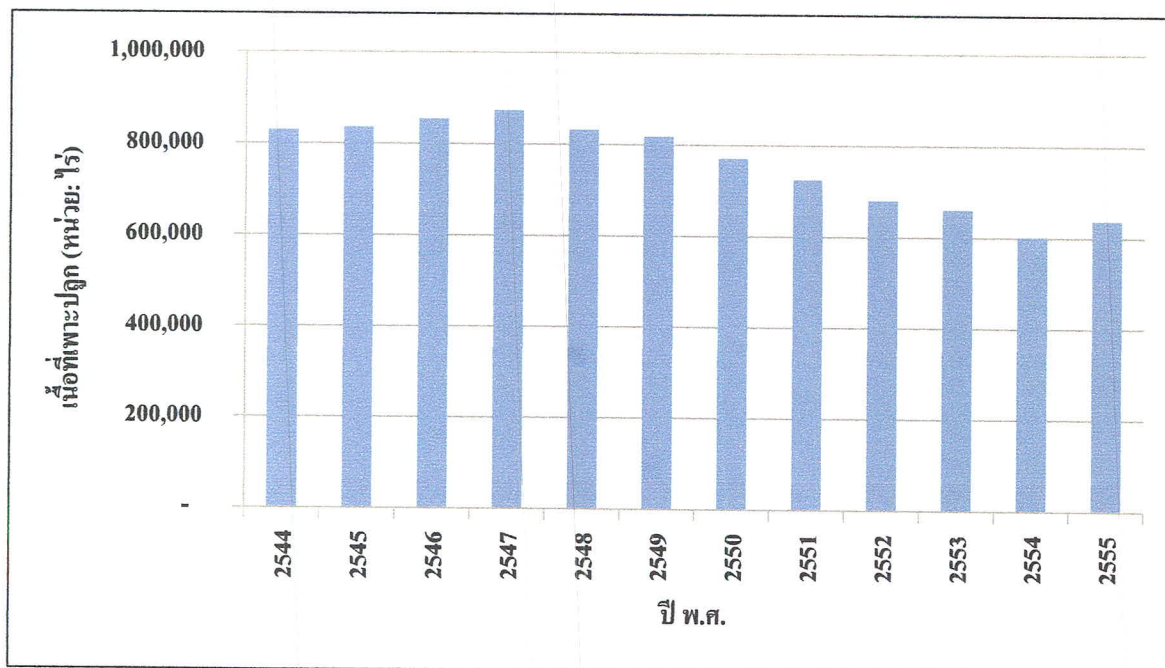
แรงงาน ปัจจุบันเกษตรกรประสบปัญหาขาดแคลนแรงงาน แรงงานส่วนใหญ่ไปใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรมและสวนยางพาราซึ่งมีรายได้ที่ดีกว่า โดยส่วนใหญ่แรงงานที่เกิดขึ้นของเกษตรกรเป็นแรงงานที่มาจากคนในครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 59.03 อันดับ 2 คือ ลูกจ้างชั่วคราว คิดเป็นร้อยละ 27.08 สุดท้ายคือลูกจ้างประจำ คิดเป็นร้อยละ 13.89 และจำนวนในการจ้างขึ้นอยู่กับจำนวนหรือขนาดพื้นที่ในการ

ปลูกผลไม้ของเกษตรกร โดยค่าแรงงานที่เป็นลูกจ้างประจำเฉลี่ย 212 บาท/วัน แรงงานที่เป็นลูกจ้างชั่วคราว ค่าแรงเฉลี่ย 262 บาท/วัน โดยมีต้นทุนแรงงานเฉลี่ย/ตัน เท่ากับ 40.54 บาท

4.1 ทูเรียน

4.1.1 พื้นที่เพาะปลูก

จากการรวบรวมข้อมูลสถิติ ปี พ.ศ. 2544 – 2555 ปริมาณผลผลิตทูเรียนเฉลี่ยปีละประมาณ 694,086 ตัน เนื้อที่เพาะปลูกทูเรียนระหว่างปี พ.ศ. 2544 – 2555 มีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่อง จากข้อมูลปี พ.ศ. 2547 มีเนื้อที่เพาะปลูกทั้งสิ้นจำนวน 873,643 ไร่ ลดลงร้อยละ 45.10 เหลือเนื้อที่เพาะปลูกเพียง 602,111 ไร่ ในปี พ.ศ. 2554 ทั้งนี้สาเหตุหลักมาจากการที่ระดับราคาของทูเรียนมีแนวโน้มลดลง โดยเฉพาะทูเรียนพันธุ์ ชะนี ส่งผลทำให้เกษตรกรจำนวนมากปรับเปลี่ยนไปปลูกยางพารา ปาล์มน้ำมัน หรือไม้ผลชนิดอื่น อีกทั้ง ปริมาณผลผลิตต่อไร่ก็ลดลง เนื่องจากสภาพดินฟ้าอากาศแปรปรวน ทำให้ดอกร่วงและติดผลน้อย แต่ในปี พ.ศ. 2555 เนื้อที่เพาะปลูกมีการปรับตัวสูงขึ้นเล็กน้อยประมาณร้อยละ 0.5 เนื่องจากแนวโน้มราคาของ ทูเรียนในปีก่อนหน้าที่มีเสถียรภาพมากขึ้น (ภาพที่ 4.1)

ภาพที่ 4.1 เนื้อที่การผลิตของทูเรียน ระหว่างปี พ.ศ. 2544-2555

ที่มา: สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร, 2556

แหล่งผลิตทุเรียนที่สำคัญอยู่ในภาคตะวันออก ได้แก่ จันทบุรี ระยอง และตราด และภาคใต้ ได้แก่ ชุมพร สุราษฎร์ธานี และนครศรีธรรมราช ซึ่งจากสถิติ ปี พ.ศ. 2555 จังหวัดที่มีเนื้อที่ให้ผลมากที่สุด 3 ลำดับแรก คือ จังหวัดจันทบุรี ร้อยละ 29 จังหวัดชุมพร ร้อยละ 17 จังหวัด และจังหวัดระยอง ร้อยละ 11 ตามลำดับ (ตารางที่ 4.1)

ตารางที่ 4.1 เนื้อที่เพาะปลูกทุเรียน ปี 2555

จังหวัด	เนื้อที่เพาะปลูก (ไร่)
จันทบุรี	184,199
ชุมพร	110,135
ระยอง	68,588
นครศรีธรรมราช	40,869
สุราษฎร์ธานี	29,864
ตราด	25,992
อื่นๆ	178,090
รวม	637,737

ที่มา: สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร, 2556

ทั้งนี้เมื่อพิจารณารายละเอียดของแต่ละพื้นที่การผลิต พบว่า พื้นที่การเพาะปลูกส่วนใหญ่อยู่ในภาคตะวันออกและภาคใต้ ขณะที่อีกภาคหนึ่งที่เริ่มมีพื้นที่เพาะปลูกเพิ่มขึ้น คือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งแต่ละภาคมีรายละเอียดของการปลูก ดังนี้

1) ภาคตะวันออก

สถานการณ์การผลิตทุเรียนของ 3 จังหวัดภาคตะวันออกปี 2555 พบว่า มีเนื้อที่ยืนต้น 278,779 ไร่ ลดลงจากปีที่แล้ว 10,004 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 3 เนื้อที่ให้ผล 248,200 ไร่ ลดลง 11,343 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 4 และผลผลิตต่อไร่เฉลี่ย 1,244 กิโลกรัม ลดลง 82 กิโลกรัม คิดเป็นร้อยละ 6 ทำให้มีปริมาณผลผลิตโดยรวม 308,801 ตัน ลดลง 35,288 ตัน คิดเป็นร้อยละ 10 โดยผลผลิตทุเรียนลดลงเนื่องจากผลผลิตต่อไร่ลดลงค่อนข้างมาก จากสภาพอากาศมีฝนตกผิดปกติในช่วงปลาย ธ.ค. – ม.ค.และ ปลาย ก.พ. ทำให้ต้นทุเรียนแตกใบอ่อน ดอกร่วง สดักลูกทิ้ง ค่อนข้างมาก รวมทั้งเนื้อที่ให้ผลลดลงอย่างต่อเนื่องจากต้นทุเรียนเป็นโรคโคนเน่าและหนอนเจาะลำต้นทุเรียนเข้าทำลาย ทั้งนี้ราคาทุเรียนอยู่ในเกณฑ์ดีต่อเนื่อง 3-4 ปี ทำให้เกษตรกรสนใจดูแลรักษาและเริ่มหันมาปลูกทุเรียนเพิ่มขึ้นแต่อัตราการรอดของต้นทุเรียนปลูกใหม่ค่อนข้างน้อย เพราะเชื่อโรคที่อยู่ในดินของพื้นที่สวนเดิมและศัตรูพืชรบกวนส่งผลให้เนื้อที่ยืนต้นลดลงด้วยเช่นกัน

สำหรับการกระจายตัวของผลผลิตทุเรียนที่ออกสู่ตลาด เริ่มตั้งแต่กลางเดือนมีนาคมถึงกรกฎาคม โดยออกกระจุกตัวสูงสุดช่วงปลายเดือนเมษายนถึงต้นเดือนพฤษภาคม 2555 ประมาณร้อยละ 44 ของผลผลิตทุเรียนโดยรวมหรือประมาณ 1.36 แสนตัน (สำนักเกษตรจังหวัดจันทบุรี, 2556)

เกษตรกรส่วนใหญ่มีพื้นที่ปลูกทุเรียนน้อยกว่า 10 ไร่ (ร้อยละ 71) พันธุ์นิยมที่ปลูกคือ พันธุ์หมอนทอง (ร้อยละ 54.57) พันธุ์ชะนี (ร้อยละ 30.68) โดยต้นทุเรียนส่วนใหญ่มีอายุ 6-15 ปี (ร้อยละ 63) การให้ปุ๋ยเกษตรกรส่วนใหญ่ ใช้ปุ๋ยเคมี (ร้อยละ 45.63) และปุ๋ยคอก (ร้อยละ 43.44) ใส่ปุ๋ยเฉลี่ย 4 ครั้ง/ปี เกษตรกรนิยมใช้สารเคมีประมาณ 7-10 ครั้ง/ปี ต้นทุนที่เกิดขึ้นจากการใส่ปุ๋ยและการใช้สารเคมี/สารสกัดจากธรรมชาติ ขึ้นอยู่กับพื้นที่ปลูกของผลไม้ โดยต้นทุนการใช้สารเคมี/สารสกัดจากธรรมชาติเฉลี่ย/ตันเท่ากับ 68.30 บาท ต้นทุนทั้งหมดทุเรียนเฉลี่ย เท่ากับ 452.45 บาท/ตัน การผลิตทุเรียนส่วนใหญ่นิยมการผลิตตามฤดูกาล (ร้อยละ 96.05) การผลิตนอกฤดูกาล (ร้อยละ 3.95) โดยมีวิธีปฏิบัติคือ การควบคุมการให้น้ำ การใช้สารเคมีควบคุม การใส่ปุ๋ยให้ถูกจังหวะ การเก็บเกี่ยวทุเรียนนิยมจ้างแบบรายวัน (ร้อยละ 59.33) และแบบจ้างเหมา (ร้อยละ 40.67)

2) ภาคใต้

สถานการณ์การผลิตของภาคใต้ พบว่า ในปี พ.ศ. 2555 เพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 58 จากเดิมในปี พ.ศ. 2554 มีผลผลิตจำนวน 100,988 ตัน เหลือเพียง 159,278 ตัน ในปี พ.ศ. 2555 โดยจังหวัดที่มีผลผลิตสูงสุดได้แก่ จังหวัดชุมพร รองลงมาได้แก่ จังหวัดสุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช และระนอง ตามลำดับ ซึ่งผลผลิตทุเรียนของภาคใต้ออกสู่ตลาดตั้งแต่เดือนพฤษภาคม – ธันวาคม ผลผลิตออกสู่ตลาดมากช่วงเดือนกรกฎาคม – กันยายน โดยเดือนกรกฎาคมมีผลผลิตร้อยละ 31.93 ของผลผลิตทั้งหมด เดือนสิงหาคมมีผลผลิตประมาณร้อยละ 35.88 ของผลผลิตทั้งหมด และเดือนกันยายนมีผลผลิตประมาณร้อยละ 13.08 ของผลผลิตทั้งหมด เมื่อพิจารณาเนื้อที่เพาะปลูกทุเรียนระหว่างปี พ.ศ. 2544 – 2555 พบว่า การปลูกทุเรียนมีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่อง ในปี พ.ศ. 2547 มีเนื้อที่เพาะปลูกทั้งสิ้นจำนวน 873,643 ไร่ ลดลงร้อยละ 31.08 เหลือเนื้อที่เพาะปลูกเพียง 602,111 ไร่ ในปี พ.ศ. 2554 เนื่องจากระดับราคาของทุเรียนมีแนวโน้มลดลง โดยเฉพาะทุเรียนพันธุ์ชะนี ส่งผลให้เกษตรกรจำนวนมากปรับเปลี่ยนไปปลูกยางพารา ปาล์มน้ำมัน หรือไม้ผลชนิดอื่น อีกทั้งปริมาณผลผลิตต่อไร่ก็ลดลง เนื่องจากสภาพดินฟ้าอากาศแปรปรวน แต่ในปี พ.ศ. 2555 เนื้อที่เพาะปลูกมีการปรับตัวสูงขึ้นเล็กน้อยประมาณร้อยละ 0.5 อันเนื่องจากแนวโน้มราคาของทุเรียนในปีก่อนหน้าที่มีเสถียรภาพมากขึ้น (ตารางที่ 4.2, ภาพที่ 4.1)

3) ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

สถานการณ์การผลิตทุเรียนของพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2551-2555 จำนวนพื้นที่ให้ผลผลิตลดลงต่อเนื่องจาก 2975 ไร่ ในปี 2551 เหลือเพียง 1342 ไร่ ในปี 2555 หรือลดลง

ประมาณร้อยละ 55 สอดคล้องกับพื้นที่ในจังหวัดศรีสะเกษที่มีพื้นที่ปลูกลดลงสูงถึงร้อยละ 62.4 ในช่วงเวลาดังกล่าว (ศูนย์สารสนเทศการเกษตร สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร, 2556) ทั้งนี้จากการเก็บข้อมูลพบว่า ช่วงเวลาดังกล่าวเกษตรกรปรับเปลี่ยนไปปลูกยางพาราซึ่งให้ผลตอบแทนที่สูง อย่างไรก็ตามปริมาณพื้นที่ปลูกในจังหวัดศรีสะเกษมีพื้นที่เพิ่มขึ้นจากนโยบายของจังหวัดและราคาทุเรียนที่ปรับสูงขึ้น

ตารางที่ 4.2 เนื้อที่ให้ผล ผลผลิต และผลผลิตต่อไร่ทุเรียน ปี พ.ศ. 2544-2555

ปี	เนื้อที่ให้ผล (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิตต่อไร่ (กิโลกรัม)
2546	733,685	738,801	1,007
2547	748,824	831,182	1,110
2548	716,809	650,960	908
2549	700,357	622,934	889
2550	683,044	750,683	1,099
2551	667,437	637,790	956
2552	682,244	661,665	1,053
2553	611,206	568,067	929
2554	603,340	508,603	843
2555	581,524	510,920	879
2556*	579,790	547,900	945

หมายเหตุ: *จากการประมาณการ

ที่มา: ศูนย์สารสนเทศการเกษตร สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร 2556

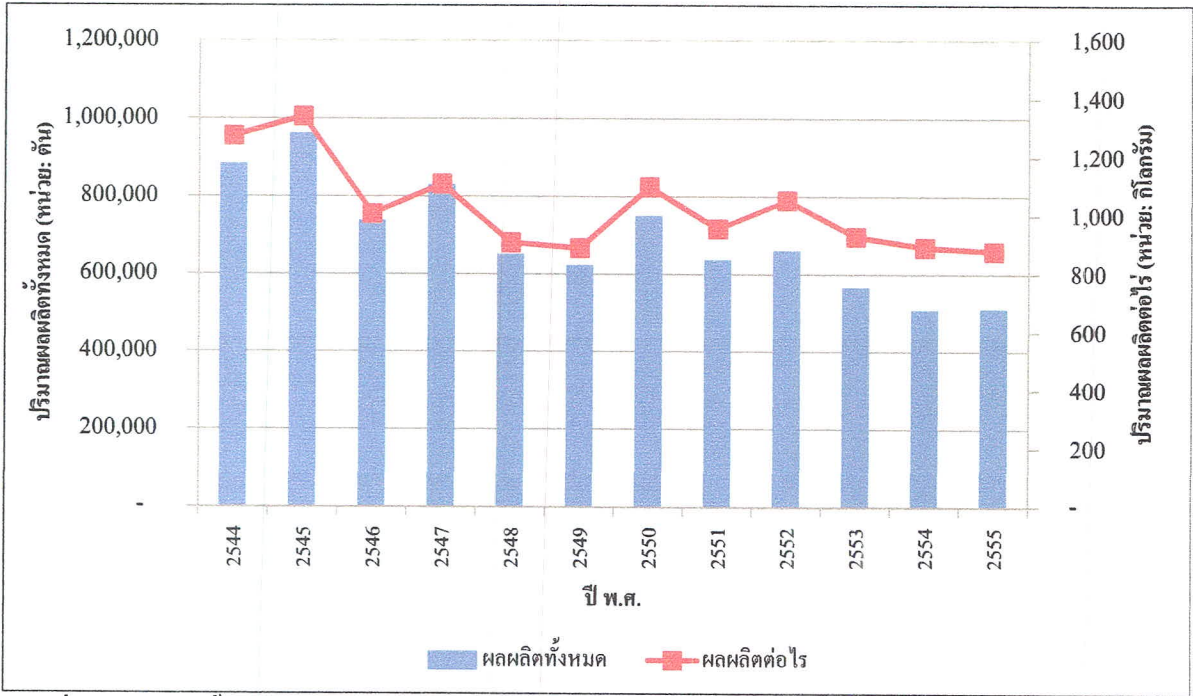
4.1.2 ผลผลิต

จากการวิเคราะห์ข้อมูลสถิติผลผลิตของทุเรียน ระหว่างปี พ.ศ. 2544 -2555 พบว่า ปริมาณผลผลิตโดยรวมของประเทศไทยมีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่อง โดยในปี พ.ศ. 2550 มีปริมาณผลผลิตทั้งสิ้น 750,683 ตัน ลดลงเหลือเพียง 508,603 ตัน ในปี พ.ศ. 2554 ซึ่งลดลงอย่างมากถึงร้อยละ 32.25 จนกระทั่งในปี พ.ศ. 2555 ผลผลิตทุเรียนที่ออกสู่ตลาดมีการขยายตัวประมาณร้อยละ 7 (ตารางที่ 4.2, ภาพที่ 4.2) เนื่องจากแนวโน้มราคาของทุเรียนโดยเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์ที่ดีอย่างต่อเนื่อง ทำให้เกษตรกรหันมาสนใจดูแลรักษา และเริ่มหันมาปลูกทุเรียนเพิ่มมากขึ้น ผลผลิตออกสู่ตลาดแบบกระจุกตัวอยู่ในระหว่างปลายเดือนกุมภาพันธ์ถึงเดือนกรกฎาคม ทั้งนี้ผลผลิตออกมากที่สุดในช่วงเดือนพฤษภาคม ระดับราคาที่เกษตรกรขายได้ในระดับสูง

สอดคล้องกับปริมาณผลผลิตน้อยระหว่างเดือนธันวาคมถึงเดือนมีนาคม และระดับราคาลดลงในช่วงเดือนเมษายน

4.1.3 ผลผลิตต่อไร่

เมื่อพิจารณาถึงผลผลิตต่อไร่ของทุเรียนในระดับประเทศ พบว่า ในช่วงปี 2546-2547 ประสิทธิภาพในการผลิตที่วัดจากผลผลิตต่อไร่มีการเติบโตมากขึ้น แต่ในปี พ.ศ. 2548 ผลผลิตต่อไร่มีการปรับตัวลดลงอย่างมาก โดยในปี พ.ศ. 2554 มีผลผลิตต่อไร่เท่ากับ 892 กิโลกรัม ลดลงจากปี พ.ศ. 2550 ร้อยละ 23.21 ทั้งนี้มีสาเหตุมาจากการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศเป็นหลัก รวมถึงการที่เนื้อที่ลดลงเพราะโรคโคนเน่าในพื้นที่ภาคตะวันออก จากนั้นผลผลิตต่อไร่ก็ปรับตัวมากขึ้นอย่างต่อเนื่องจนถึงในปี พ.ศ. 2552 อันเนื่องมาจากสภาพภูมิอากาศที่เอื้ออำนวย หลังจากนั้นผลผลิตต่อไร่ก็ปรับตัวลดลงอย่างต่อเนื่องจนในปี พ.ศ. 2554 ผลผลิตต่อไร่อยู่ที่ 879 กิโลกรัมต่อไร่ และจากสถิติปีล่าสุด 2555 พบว่า ผลผลิตต่อไร่ของทุเรียนปรับตัวสูงขึ้นร้อยละ 7.5 (ตารางที่ 4.2)

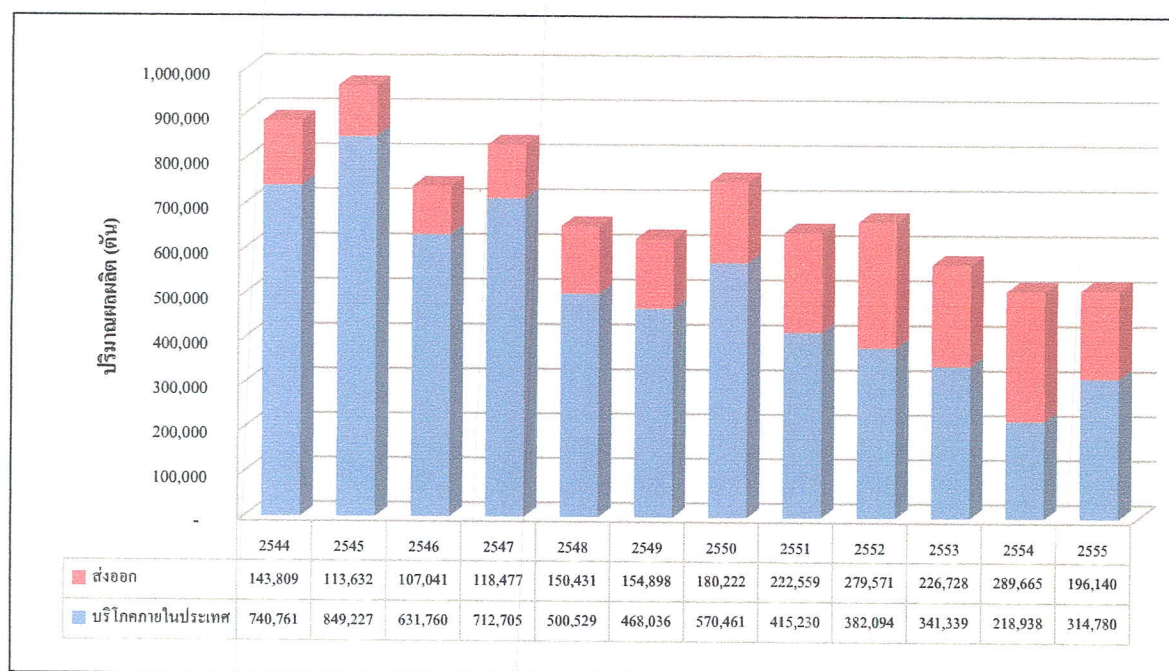

ภาพที่ 4.2 ผลผลิตทั้งหมด และผลผลิตต่อไร่ของทุเรียน ระหว่างปี 2544-2555
ที่มา: สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร, 2556

4.1.4 การตลาด

ปัจจุบันประเทศไทยสามารถผลิตทุเรียนออกสู่ตลาดเกือบตลอดทั้งปี โดยเฉลี่ยประมาณ 9 เดือนต่อปี เริ่มจากเดือนกุมภาพันธ์-ตุลาคม โดยแบ่งเป็นผลผลิตจากจังหวัดระยองและจันทบุรีออกสู่ตลาดในระหว่างเดือนกุมภาพันธ์-มิถุนายน จากนั้นทุเรียนในพื้นที่อำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี ออกสู่ตลาดในเดือนกรกฎาคม-สิงหาคม และผลผลิตจากจังหวัดชุมพร จะออกสู่ตลาดในช่วงเดือนกันยายน-ตุลาคม โดยตลาดของทุเรียนจะแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ ตลาดภายในประเทศและตลาดต่างประเทศ

จากการพิจารณาปริมาณการบริโภคภายในประเทศและปริมาณการส่งออกระหว่างปี พ.ศ. 2544 – 2555 พบว่า สัดส่วนการบริโภคในประเทศลดลงอย่างต่อเนื่อง และตลาดส่งออกก็ขยายตัวอย่างมาก โดยในปี พ.ศ. 2544 มีทุเรียนที่บริโภคภายในประเทศประมาณร้อยละ 84 และส่งออกประมาณร้อยละ 16 จนกระทั่งในปี พ.ศ. 2554 สัดส่วนการบริโภคภายในประเทศเหลือเพียงร้อยละ 43 เท่านั้น และสัดส่วนของการส่งออกร้อยละ 57 ซึ่งส่วนใหญ่เป็นส่งออกในรูปผลสด โดยตลาดหลักที่สำคัญได้แก่ จีน ฮองกง มาเลเซีย แต่ในปี พ.ศ. 2555 สัดส่วนการส่งออกลดลงอย่างมากเหลือเพียงร้อยละ 38.39 โดยที่ความต้องการของตลาดหลัก คือ จีน ยังมีอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้คู่แข่งที่สำคัญ ได้แก่ ประเทศมาเลเซีย ประเทศเวียดนาม และประเทศอินโดนีเซีย ในขณะที่มีการบริโภคภายในประเทศถึงร้อยละ 61.61 (ภาพที่ 4.3) และสามารถพิจารณารายละเอียดประเด็นต่างๆ ได้ดังนี้

ภาพที่ 4.3 ผลผลิตที่ส่งออก และบริโภคภายในประเทศของทุเรียน ระหว่างปี 2544-2555

ที่มา: สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร, 2556

1) ความต้องการบริโภค

ปี 2551-2555 ความต้องการบริโภคภายในประเทศลดลงจาก 415,230 ตัน ในปี 2551 เหลือ 314,780 ตันในปี 2555 หรือลดลงร้อยละ 24.19 ต่อปี การบริโภคส่วนใหญ่จะอยู่ในรูปผลสด ปี 2555 การบริโภคภายในประเทศลดลงจาก 200,679 ตัน ของปี 2554 หรือลดลง ร้อยละ 17.82 เนื่องจากผลผลิตเพิ่มขึ้นเล็กน้อย แต่แนวโน้มการส่งออกเพิ่มขึ้นอย่างมาก (ภาพที่ 4.3)

2) ราคา

- ราคาที่เกษตรกรขายได้

ปี 2551-2555 ราคาทุเรียนที่เกษตรกรขายได้เพิ่มขึ้นโดยทุเรียนพันธุ์หมอนทองและพันธุ์ชะนีเพิ่มขึ้นจาก กิโลกรัมละ 20.93 บาท ในปี 2551 เป็นกิโลกรัมละ 31.15 บาท ในปี 2555 หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 11.07 ต่อปี ส่วนราคาทุเรียนพันธุ์ชะนีเพิ่มขึ้นจากกิโลกรัมละ 11.78 บาท ในปี 2551 เป็นกิโลกรัมละ 19.80 บาท ในปี 2555 หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 15.07 ต่อปี ปี 2555 ราคาที่เกษตรกรขายได้สำหรับทุเรียนพันธุ์หมอนทองและพันธุ์ชะนีเพิ่มขึ้นจากกิโลกรัมละ 27.76 และ 18.57 บาท ของปี 2554 คิดเป็นร้อยละ 12.21 และ 6.62 ตามลำดับ (ตารางที่ 4.3) สอดคล้องกับผลของข้อมูลภาคสนามซึ่งในปี 2555 มีราคาเฉลี่ยสูงกว่าปี 2554 ราคาเฉลี่ยที่ขายได้คือ 31 บาท/กก. โดยมีราคาเฉลี่ยสูงสุดอยู่ที่ 45 บาท/กก. ราคาเฉลี่ยต่ำสุดคือ 24 บาท/กก. การขายทุเรียนโดยส่วนใหญ่นิยมขายแบบเหมา ขึ้นการตกลงระหว่างเกษตรกรกับพ่อค้า เช่น เหมาเป็นช่วงเวลา หรือเหมาเป็นชุดตามการติดผลของทุเรียน

- ราคาขายส่งตลาดกรุงเทพฯ

ปี 2551-2555 ราคาขายส่งทุเรียนพันธุ์หมอนทองและพันธุ์ชะนีเพิ่มขึ้นจากกิโลกรัมละ 32.60 และ 20.84 บาท ในปี 2551 เป็นกิโลกรัมละ 44.11 และ 29.00 บาท ในปี 2555 หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 9.65 และ 7.32 ต่อปี ตามลำดับ ปี 2555 ราคาทุเรียนพันธุ์หมอนทองและพันธุ์ชะนีขายส่งในตลาดกรุงเทพฯ เพิ่มขึ้น จาก กิโลกรัมละ 40.58 บาท และ 24.04 บาท ของปี 2554 คิดเป็นร้อยละ 8.70 และ 20.63 ตามลำดับ เนื่องจากความต้องการของตลาดทั้งในและต่างประเทศมีมากและต่อเนื่อง ขณะที่ผลผลิตเพิ่มขึ้นเพียงเล็กน้อย (ตารางที่ 4.3)

- ราคาส่งออก

ปี 2551-2555 ราคาส่งออกทุเรียนสด ทุเรียนแช่แข็ง และทุเรียนกวนเพิ่มขึ้นจาก กิโลกรัมละ 15.42 25.55 และ 58.72 บาท ในปี 2551 เป็นกิโลกรัมละ 17.82 47.10 และ 100.00 บาท ในปี 2555 หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 3.60 17.92 และ 14.04 ต่อปี ตามลำดับ โดยปี 2555 ราคาส่งออกทุเรียนสด ทุเรียนแช่แข็งและทุเรียนกวนเพิ่มขึ้นจากกิโลกรัมละ 17.14 39.50 และ 74.62 บาท ของปี 2554 หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 3.97 19.24 และ 34.01 ตามลำดับ เนื่องจากความต้องการของตลาดต่างประเทศมีอย่างต่อเนื่อง ขณะที่ผลผลิตเพิ่มขึ้นเพียงเล็กน้อย (ตารางที่ 4.3)

การขึ้นลงราคาของผลไม้ เกษตรกรมีข้อคิดเห็นว่า สาเหตุหลักคือ พ่อค้าคนกลาง ผลผลิตออกมากเกินไป การเมือง กำลังทรัพย์ผู้บริโภคน้อย การเก็บผลผลิตที่ไม่มีคุณภาพ น้ำท่วม ราคาน้ำมันที่เพิ่มขึ้น รัฐบาลแทรกแซง คุณภาพและปริมาณผลผลิต ไม่มีการจัดการที่ดี ไม่มีพ่อค้ามารับซื้อ และไม่สามารถกระจายสินค้าไปยังต่างประเทศได้อย่างรวดเร็ว

ตารางที่ 4.3 ราคาที่เกษตรกรขายได้ ราคาขายส่งและราคาส่งออกทุเรียน ปี 2549-2555

ปี	ราคาที่เกษตรกรขายได้		ราคาขายส่งตลาด		ราคาส่งออก		
			กรุงเทพ				
	หอมทอง	ชะนี	หอมทอง	ชะนี	ทุเรียนสด	ทุเรียนแช่แข็ง	ทุเรียนกวน
2549	18.97	11.26	28.06	18.78	20.36	27.16	62.99
2550	16.75	11.45	30.20	16.80	17.21	36.46	52.86
2551	20.93	11.78	33.11	20.57	15.42	25.55	58.72
2552	21.52	12.89	29.19	21.85	16.06	25.84	58.08
2553	25.36	14.02	46.74	28.88	17.78	36.31	68.55
2554	27.76	18.57	40.58	24.04	17.14	39.50	74.62
2555*	31.15	19.80	44.11	29.00	17.82	47.10	100.00

ที่มา: ศูนย์สารสนเทศการเกษตร สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร, 2556

กรมการค้าภายใน (จากการคำนวณ), 2556

3) การส่งออก

ประเทศไทยถือเป็นผู้ส่งออกทุเรียนรายใหญ่ของโลก ตลาดหลักสำคัญของไทยคือ สาธารณรัฐประชาชนจีน โดยส่งออกในรูปทุเรียนสดประมาณร้อยละ 90 ของการส่งออกทั้งหมด ในปี 2551- 2555 การส่งออกทุเรียนสดและผลิตภัณฑ์เพิ่มขึ้นจากปริมาณ 222,560 ตัน (240,266 ตันสด) มูลค่า 3,824.23 ล้านบาท ในปี 2551 เป็นปริมาณ 339,760 ตัน (346,000 ตันสด) มูลค่า 6,665 ล้านบาท ในปี 2555 หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 9.22 และ 13.11 ต่อปี ตามลำดับ (ตารางที่ 4.3) โดยรายละเอียดการส่งออกทุเรียนสดและผลิตภัณฑ์ มีดังนี้

- การส่งออกทุเรียนสด เพิ่มขึ้นจากปริมาณ 203,127 ตัน มูลค่า 3,131.90 ล้านบาทใน ปี 2551 เป็นปริมาณ 325,000 ตัน มูลค่า 5,790 ล้านบาท ในปี 2555 หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 10.51 และ 14.50 ต่อปี ตามลำดับ

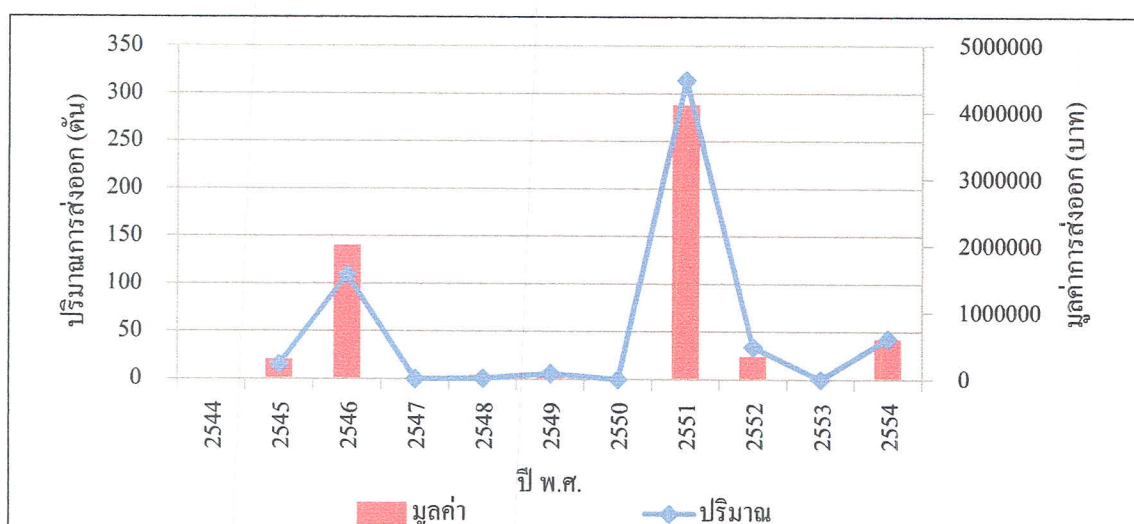
- การส่งออกทุเรียนกวน ลดลงจากปริมาณ 2,598 ตัน มูลค่า 152.55 ล้านบาท ในปี 2551 เป็นปริมาณ 600 ตัน มูลค่า 60 ล้านบาท ในปี 2555 หรือลดลงร้อยละ 25.58 และ 15.11 ต่อปี ตามลำดับ

- การส่งออกทุเรียนแช่แข็ง ปริมาณลดลงจาก 16,311 ตัน ในปี 2551 เหลือปริมาณ 13,800 ตัน ในปี 2555 หรือลดลงร้อยละ 6.35 ต่อปี ขณะที่มูลค่าเพิ่มขึ้นจาก 416.73 ล้านบาท ในปี 2551 เป็นมูลค่า 650 ล้านบาท ในปี 2555 หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 10.42 ต่อปี ตามลำดับ

- การส่งออกทุเรียนอบแห้ง ลดลงจากปริมาณ 524 ตัน ในปี 2551 เป็น 360 ตัน ในปี 2555 หรือลดลงร้อยละ 11.03 ต่อปี ในขณะที่มูลค่าเพิ่มขึ้นจาก 123.05 ล้านบาท ในปี 2551 เป็น 165 ล้านบาท ในปี 2555 หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 5.04 ต่อปี

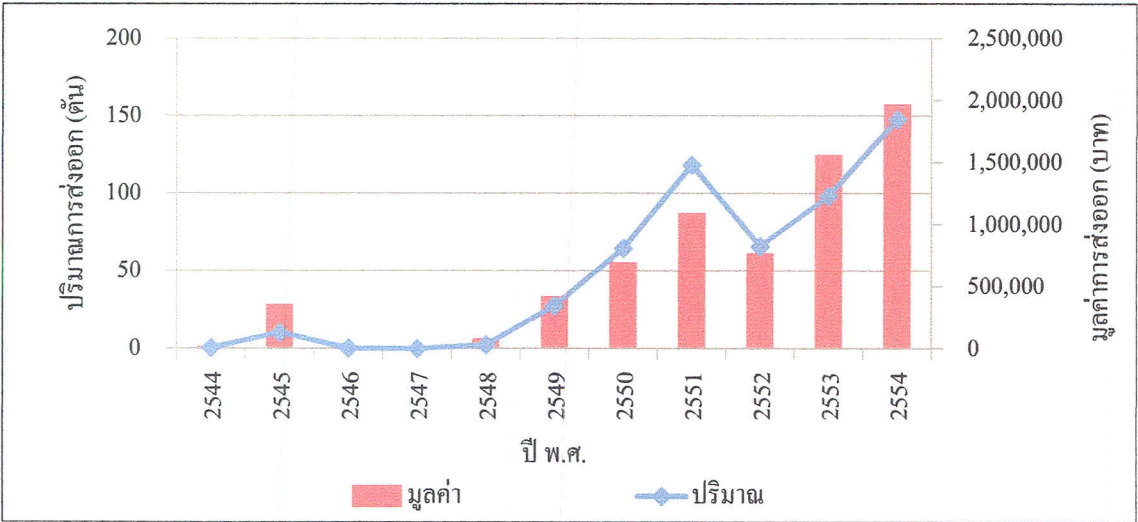
ปี 2555 การส่งออกทุเรียนสดและผลิตภัณฑ์เพิ่มขึ้นจากปริมาณ 289,665 ตัน (307,924 ตันสด) มูลค่า 5,589.20 ล้านบาท ของปี 2554 หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 17.29 และ 19.25 ตามลำดับ เนื่องจากความต้องการในตลาดต่างประเทศยังมีอยู่อย่างต่อเนื่องทั้งทุเรียนสดและผลิตภัณฑ์ โดยเฉพาะผลิตภัณฑ์มีความต้องการมากทำให้ราคาผลิตภัณฑ์ทุเรียนอยู่ในระดับสูง จึงทำให้ผู้ประกอบการ นำทุเรียนมาแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์และส่งออกเพิ่มมากขึ้น

ทั้งนี้สำหรับประเทศที่ศึกษาในรายงานวิจัยนี้ คือ ประเทศกัมพูชา และเวียดนาม นั้น พบว่าแนวโน้มการส่งออก ทั้งปริมาณและมูลค่าการส่งออกไปยังประเทศกัมพูชา และประเทศเวียดนาม ถือว่ามีสัดส่วนต่ำมาก และเมื่อพิจารณาถึงแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงของแต่ละประเทศ พบว่า สำหรับประเทศกัมพูชา ปริมาณและมูลค่าการส่งออกทุเรียนมีการเปลี่ยนแปลงไม่มากนัก แต่ประเทศกัมพูชาถือว่าเป็นช่องทางในการส่งออกต่อไปยังประเทศเวียดนาม ส่วนการส่งออกไปยังประเทศเวียดนาม พบว่า มีการเติบโตของมูลค่าและปริมาณการส่งออกอย่างมาก หากพิจารณาในปี พ.ศ. 2548 มีปริมาณการส่งออกทุเรียนไปยังประเทศเวียดนามเพียง 2.5 ตันเท่านั้น ซึ่งคิดเป็นมูลค่าเท่ากับ 82,279 บาท แต่ในปี พ.ศ. 2554 กลับพบว่าปริมาณการส่งออกไปยังประเทศเวียดนามมีถึง 147.90 ตัน (ภาพที่ 4.5)

ภาพที่ 4.4 ปริมาณและมูลค่าการส่งออกทุเรียนจากประเทศไทยไปยังประเทศกัมพูชา ปี พ.ศ. 2544 - 2554

ที่มา: สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร, 2555

ภาพที่ 4.5 ปริมาณและมูลค่าการส่งออกทุเรียนจากประเทศไทยไปยังประเทศเวียดนาม ปี พ.ศ. 2544 - 2554 ที่มา: สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร, 2556

4.1.5 ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อปริมาณการผลิตและการส่งออก

1) ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการผลิต

ในปี 2555 เนื้อที่ให้ผลผลิตลดลงจากปัญหาโรครากเน่า โคนเน่า ประกอบกับเกษตรกรมีการปรับเปลี่ยนพื้นที่ไปปลูกพืชอื่น เช่น ปาล์มน้ำมัน และยางพารา ขณะที่ปริมาณผลผลิตภาพรวมเพิ่มขึ้นจากปี 2554 เล็กน้อย เนื่องจากราคาที่เกษตรกรขายได้ในปีที่ผ่านมาอยู่ในเกณฑ์ดี ประกอบกับสภาพอากาศเอื้ออำนวยต่อการติดดอกออกผลและมีปริมาณน้ำเพียงพอ รวมทั้งความต้องการของผู้บริโภคทั้งในและต่างประเทศมีอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้เกษตรกรสนใจดูแลรักษาสวนทุเรียนมากขึ้น สำหรับในปี 2556 คาดว่าผลผลิตเพิ่มขึ้นจากปี 2555 จากสภาพภูมิอากาศ ที่เหมาะสมต่อการออกดอกและติดผล อาจทำให้ราคาที่เกษตรกรขายได้ลดต่ำลงในช่วงกลางฤดู

2) ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อ การส่งออก

ในปี 2555 ปริมาณและมูลค่าการส่งออกทุเรียนสดและผลิตภัณฑ์เพิ่มขึ้นจากปี 2554 เนื่องจากความต้องการในตลาดต่างประเทศยังคงมีอย่างต่อเนื่อง ประกอบกับราคาในตลาดสาธารณรัฐประชาชนจีน ซึ่งเป็นตลาดหลักสำหรับทุเรียนสดของไทยปรับตัวสูงขึ้น ส่วนการเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยนในรูปของเงินบาทเมื่อเทียบกับเงินดอลลาร์สหรัฐฯ ไม่กระทบต่อการส่งออก เนื่องจากการซื้อขายในตลาดสาธารณรัฐประชาชนจีนใช้สกุลเงินหยวน สำหรับต้นทุนค่าขนส่งทางเรือ ในปี 2555 อัตราแลกเปลี่ยนได้อ่อนค่าลงจากปี 2554 เล็กน้อย ส่งผลให้ผู้ส่งออกของไทยมีต้นทุนค่าขนส่งทางเรือเพิ่มขึ้น ทั้งนี้ค่าระวางเรือ

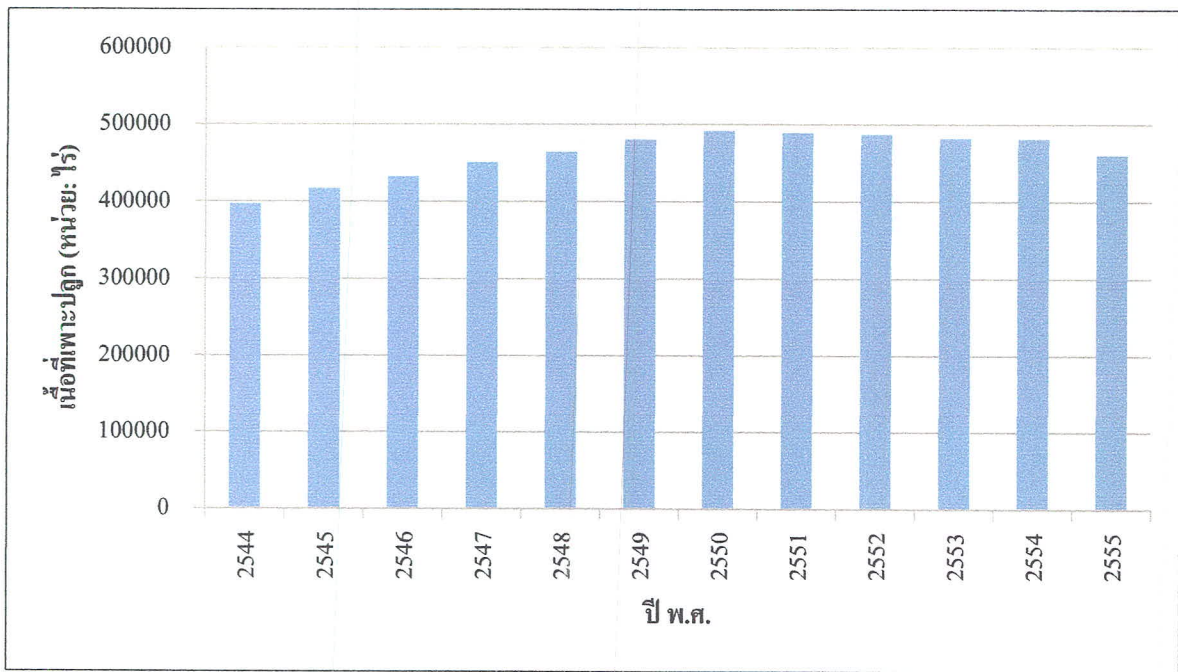
จากไทยไปฮ่องกง ในช่วงฤดูกาลที่ทุเรียนออกสู่ตลาดมากเสีค่าระหว่างสูงสุดประมาณ 1,800 ดอลลาร์สหรัฐ ต่อตู้คอนเทนเนอร์ขนาด 40 ฟุต (ตู้คอนเทนเนอร์ปรับอุณหภูมิ) เมื่อคิดเป็นเงินบาทส่งผลให้มีค่าระหว่างตู้ละ 56,988 บาท (อัตราแลกเปลี่ยนช่วงเดือนพฤษภาคม-สิงหาคม 2555 เฉลี่ย 31.66 บาท/ดอลลาร์สหรัฐ) หรือเพิ่มขึ้นตู้ละ 2,412 บาท เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2554 (อัตราแลกเปลี่ยนช่วงเดือนพฤษภาคม-สิงหาคม 2554 เฉลี่ย 30.32 บาท/ดอลลาร์สหรัฐ) ส่วนการส่งออกทุเรียนแช่แข็งและทุเรียนกวนซึ่งตลาดหลักอยู่ที่สหรัฐอเมริกา รัสเซีย ออสเตรเลีย และ เนเธอร์แลนด์ ได้รับผลกระทบจากปัญหาเศรษฐกิจซบเซาในสหรัฐอเมริกา และวิกฤต ยูโรโซนในประเทศกลุ่มสหภาพยุโรป ทำให้มีกำลังซื้อลดลง ส่งผลให้ปริมาณและมูลค่าการส่งออกลดลงจากปี 2554

ทั้งนี้สำหรับปี 2556 หากสถานการณ์เงินบาทยังคงมีทิศทางอ่อนค่าลงจากปี 2555 รวมทั้งค่าระหว่างเรือยังอยู่ในระดับเดิมส่งผลกระทบต่อค่าส่งออกโดยเฉพาะในด้านค่าระหว่างขนส่ง ทำให้ผู้ส่งออกมีต้นทุนการส่งออกทางเรือเพิ่มขึ้น อย่างไรก็ตามในการส่งออกไปสาธารณรัฐประชาชนจีนซึ่งเป็นตลาดหลักนอกจากการส่งออกทางเรือแล้วยังสามารถส่งออกทางบก โดยขนส่งตามเส้นทางสาย R9 R3 และ R12 ซึ่งเป็นการเพิ่มช่องทางการส่งออกได้อีกทางหนึ่ง ในขณะที่ราคาน้ำมันดีเซลในช่วงเดือนมิถุนายน 2555 เป็นด้นมาได้ปรับตัวลดลง

4.2 มังคุด

4.2.1 พื้นที่เพาะปลูก

จากการรวบรวมข้อมูลสถิติย้อนหลังตั้งแต่ปี พ.ศ. 2544 – 2555 พบว่า เนื้อที่เพาะปลูกมังคุดระหว่างปี พ.ศ. 2544 – 2550 มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ปี พ.ศ. 2550 มีเนื้อที่เพาะปลูกทั้งสิ้นจำนวน 492,294 ไร่ ปรับตัวลดลงร้อยละ 45.10 เหลือเนื้อที่เพาะปลูกเพียง 602,111 ไร่ เล็กน้อยเหลือประมาณ 482,625 ไร่ ในปี พ.ศ. 2553 ทั้งนี้สาเหตุหลักมาจากการปริมาณผลผลิตต่อไร่ที่เกษตรกรสามารถผลิตได้ลดลง เนื่องจากปีนี้สภาพดินฟ้าอากาศแปรปรวน อากาศร้อน ซึ่งส่งผลกระทบต่อผลติดดอกและติดผล หลังจากนั้นแนวโน้มของพื้นที่เพาะปลูกก็มีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่อง จนกระทั่งจากสถิติปี 2555 พบว่ามีพื้นที่เพาะปลูกทั้งสิ้น 460,396 ไร่ (ภาพที่ 4.6)

ภาพที่ 4.6 เนื้อที่การผลิตของมังคุด ระหว่างปี พ.ศ. 2544-2555

ที่มา: สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร, 2556

จากสถิติ ปี พ.ศ. 2555 พบว่า การผลิตมังคุดของประเทศไทยเฉลี่ยปีละประมาณ 219,071 ตัน แหล่งผลิตมังคุดในภาคตะวันออก ได้แก่ จันทบุรี และภาคใต้ ได้แก่ ชุมพรและนครศรีธรรมราช ซึ่งจากสถิติในปี พ.ศ. 2555 จังหวัดที่มีเนื้อที่ให้ผลมากที่สุด 3 ลำดับแรก คือ จังหวัดจันทบุรี ร้อยละ 30 จังหวัดนครศรีธรรมราช ร้อยละ 19 และจังหวัดชุมพร ร้อยละ 13 ตามลำดับ (ตารางที่ 4.4)

ตารางที่ 4.4 เนื้อที่เพาะปลูกมังคุด ปี 2555

จังหวัด	เนื้อที่เพาะปลูก (ไร่)
จันทบุรี	139,073
นครศรีธรรมราช	88,399
ชุมพร	58,299
ตราด	38,571
ระยอง	30,441
นราธิวาส	24,711
อื่นๆ	80,902
รวม	460,396

ที่มา: สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร, 2556

ทั้งนี้เมื่อพิจารณารายละเอียดของแต่ละพื้นที่การผลิต พบว่า พื้นที่การเพาะปลูกส่วนใหญ่อยู่ในภาคตะวันออกและภาคใต้ แต่ละภาคมีรายละเอียดของการปลูก ดังนี้

1) ภาคตะวันออก

สถานการณ์การผลิตมังคุดของ 3 จังหวัดภาคตะวันออกในปี 2555 มีผลผลิตของมังคุดลดลงเนื่องจากผลผลิตต่อไร่ลดลงมากหรือต่ำสุดในรอบ 5 ปี สาเหตุมาจากปีที่ผ่านมา มังคุดออกผลล่าช้าทำให้ระยะเวลาการพักสะสมอาหารสั้นลง และในช่วง มกราคม – กุมภาพันธ์ มีฝนตกทำให้ต้นมังคุดแตกใบอ่อนไม่แทงช่อดอก พื้นที่ผลิตมังคุดแนวโน้มน่าลดลงเห็นได้จากเนื้อที่ยืนต้นปีนี้ใกล้เคียงกับปีที่ผ่านมาเพราะราคาไม่สูงและไม่คุ้มกับค่าจ้างแรงงานเก็บเกี่ยวผล รวมทั้งมีการเปลี่ยนเป็นยางพาราและทุเรียน สำหรับการกระจายตัวของผลผลิตมังคุดออกสู่ตลาด เริ่มตั้งแต่ปลายเดือนมีนาคมถึงกรกฎาคม โดยมีผลผลิตกระจุกตัวช่วงต้นเดือนพฤษภาคม 2555 ประมาณร้อยละ 22 ของผลผลิตมังคุดโดยรวมหรือประมาณ 22,000 ตัน (ตารางที่ 4.4, ภาพที่ 4.6)

เกษตรกรส่วนใหญ่มีพื้นที่ปลูกมังคุดน้อยกว่า 10 ไร่ (ร้อยละ 82.3) ระยะเวลาในการปลูกส่วนใหญ่ 11-20 ปี (ร้อยละ 54.6) การให้ปุ๋ยเกษตรกรส่วนใหญ่ ใช้ปุ๋ยเคมี (ร้อยละ 45.96) และปุ๋ยคอก (ร้อยละ 44.10) ใส่ปุ๋ยเฉลี่ย 2-3 ครั้ง/ปี เกษตรกรนิยมใช้สารเคมีประมาณ 5 ครั้ง/ปี ต้นทุนที่เกิดขึ้นจากการใส่ปุ๋ยและการใช้สารเคมี/สารสกัดจากธรรมชาติ ขึ้นอยู่กับพื้นที่ปลูกของผลไม้ โดยต้นทุนการใช้สารเคมี/สารสกัดจากธรรมชาติเฉลี่ย/ตัน เท่ากับ 79.15 บาท ต้นทุนทั้งหมดทุเรียนเฉลี่ย เท่ากับ 402.62 บาท/ตัน และต้นทุนของมังคุดรวมค่าน้ำและค่าไฟฟ้าเป็นต้นทุน/กิโลกรัมเท่ากับ 16.86 บาท

2) ภาคใต้

สถานการณ์การผลิตของภาคใต้ พบว่า ในปี พ.ศ. 2555 เพิ่มขึ้นถึง 3 เท่าตัวจากเดิมในปี พ.ศ. 2554 มีผลผลิตจำนวน 166,609 ตัน เพิ่มขึ้นเป็น 65,643 ตัน ในปี พ.ศ. 2555 โดยจังหวัดที่มีผลผลิตสูงสุดได้แก่ จังหวัดชุมพร รองลงมาได้แก่จังหวัดนครศรีธรรมราช สุราษฎร์ธานี และระนอง ตามลำดับ ซึ่งผลผลิตมังคุดของภาคใต้จะออกสู่ตลาดตั้งแต่เดือน พฤษภาคม – พฤศจิกายน โดยเดือนกรกฎาคม จะมีผลผลิตประมาณร้อยละ 31.61 ของผลผลิตทั้งหมด เดือนสิงหาคม จะมีผลผลิตประมาณร้อยละ 34.45 ของผลผลิตทั้งหมด และเดือนกันยายน จะมีผลผลิตประมาณร้อยละ 15.78 ของผลผลิตทั้งหมด (ตารางที่ 4.4, ภาพที่ 4.6)

4.2.2 ผลผลิต

จากการพิจารณาสถิติผลผลิตของมังคุด ระหว่างปี พ.ศ. 2544 -2555 พบว่า ปริมาณผลผลิตโดยรวมของประเทศมีแนวโน้มปรับตัวสูงขึ้นจากที่ผลผลิตตกต่ำมากที่สุดใน ปี พ.ศ. 2551 โดยมีผลผลิตโดยรวมทั้งประเทศเท่ากับ 175,274 ตัน ซึ่งลดลงจากปี พ.ศ. 2550 ถึงร้อยละ 50 หลังจากนั้นผลผลิตก็มีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่อง โดยล่าสุดจากสถิติ ปี พ.ศ. 2554 ประเทศไทยมีผลผลิตทั้งสิ้นจำนวน 146,079 ตัน เช่นเดียวกับผลผลิตต่อไร่ของมังคุดที่เกษตรกรผลิตได้ และในปี พ.ศ. 2555 ผลผลิตปรับตัวเพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 20 เป็น 175,421 ตัน (ตารางที่ 4.5, ภาพที่ 4.7)

4.2.3 ผลผลิตต่อไร่

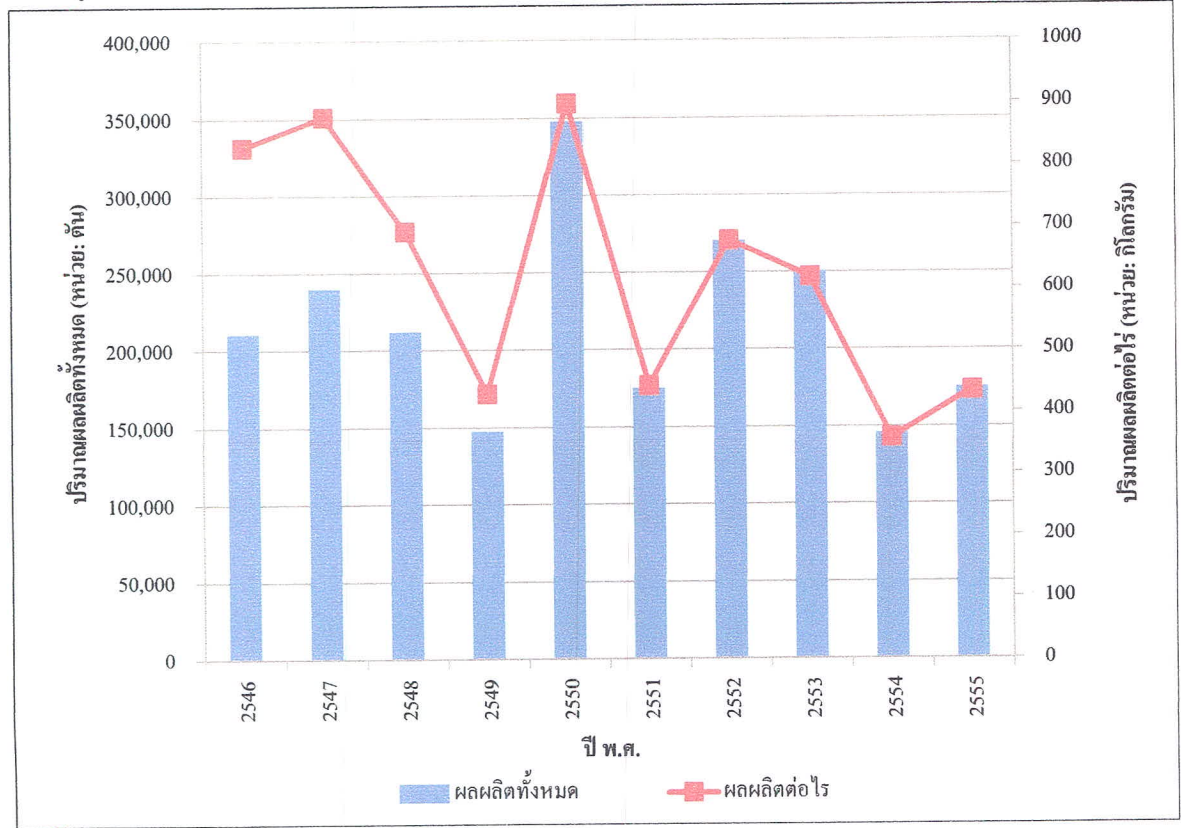
เมื่อพิจารณาถึงผลผลิตต่อไร่ระหว่างปี พ.ศ. 2546-2555 พบว่า ผลผลิตต่อไร่ในช่วงปี พ.ศ. 2546-2547 เฉลี่ยประมาณไร่ละ 850 กิโลกรัม จากนั้นผลผลิตต่อไร่ของมังคุดลดลงต่อเนื่องใน 2 ปีถัดมา และปรับตัวสูงขึ้นอย่างมากที่ระดับ 899 กิโลกรัมในปี พ.ศ. 2550 จากนั้นผลผลิตค่อยๆ ลดน้อยลงจนต่ำสุดในปี พ.ศ. 2554 เหลือเพียงไร่ละ 357 กิโลกรัม และในปีล่าสุดปี พ.ศ. 2555 มีผลผลิตต่อไร่เท่ากับ 434 กิโลกรัม (ตารางที่ 4.5, ภาพที่ 4.7)

ตารางที่ 4.5 เนื้อที่ให้ผล ผลผลิต และผลผลิตต่อไร่มังคุด พ.ศ. 2546-2555

ปี	เนื้อที่ให้ผล (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิตต่อไร่ (กิโลกรัม)
2546	254,525	210,989	829
2547	273,730	240,249	878
2548	306,725	212,129	692
2549	344,635	147,709	429
2550	387,292	348,181	899
2551	396,325	175,274	442
2552	399,438	270,554	677
2553	405,622	250,508	618
2554	409,683	146,079	357
2555*	404,578	175,421	434

หมายเหตุ: *จากการประมาณการ

ที่มา: ศูนย์สารสนเทศการเกษตร สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร, 2556

ภาพที่ 4.7 ผลผลิตทั้งหมดและผลผลิตต่อไร่ของมังคุด ระหว่างปี 2546-2555

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร, 2556

-ราคาขายส่งตลาดกรุงเทพฯ

ปี 2551-2555 ราคาขายส่งมังคุดผิวมันลดลงจากกิโลกรัมละ 30.08 บาท ในปี 2551 เป็นกิโลกรัมละ 29.77 บาท ในปี 2555 อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาในภาพรวมพบว่า ราคามังคุดมีอัตราเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 4.86 ต่อปี ปี 2555 ราคามังคุดผิวมันขายส่งในตลาดกรุงเทพฯ ลดลงจากกิโลกรัมละ 31.13 บาท ของปี 2554 คิดเป็นร้อยละ 4.37

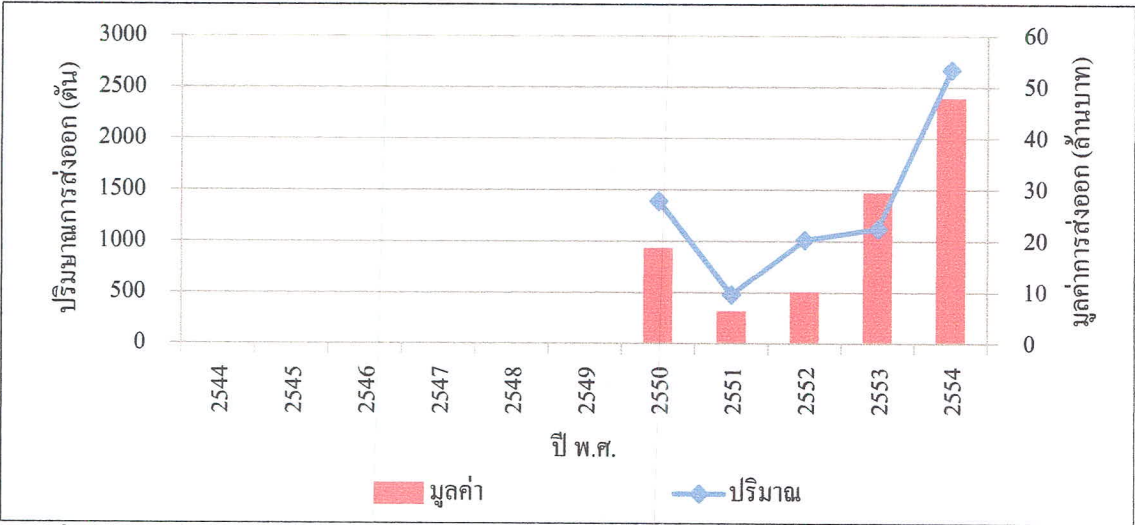
-ราคาส่งออก

ปี 2551-2555 ราคาส่งออกมังคุดสดเพิ่มขึ้นจากกิโลกรัมละ 16.32 บาท ในปี 2551 เป็นกิโลกรัมละ 19.00 บาท ในปี 2555 หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 4.69 ต่อปี ส่วนมังคุดแช่แข็งลดลงจากกิโลกรัมละ 89.53 บาท ในปี 2551 เป็นกิโลกรัมละ 80.00 บาท ในปี 2555 หรือลดลงร้อยละ 3.10 ต่อปี ปี 2555 ราคาส่งออกมังคุดสดและมังคุดแช่แข็งเพิ่มขึ้นจากกิโลกรัมละ 18.43 บาท และ 63.56 บาท ของปี 2554 คิดเป็นร้อยละ 3.09 และ 25.87 ตามลำดับ

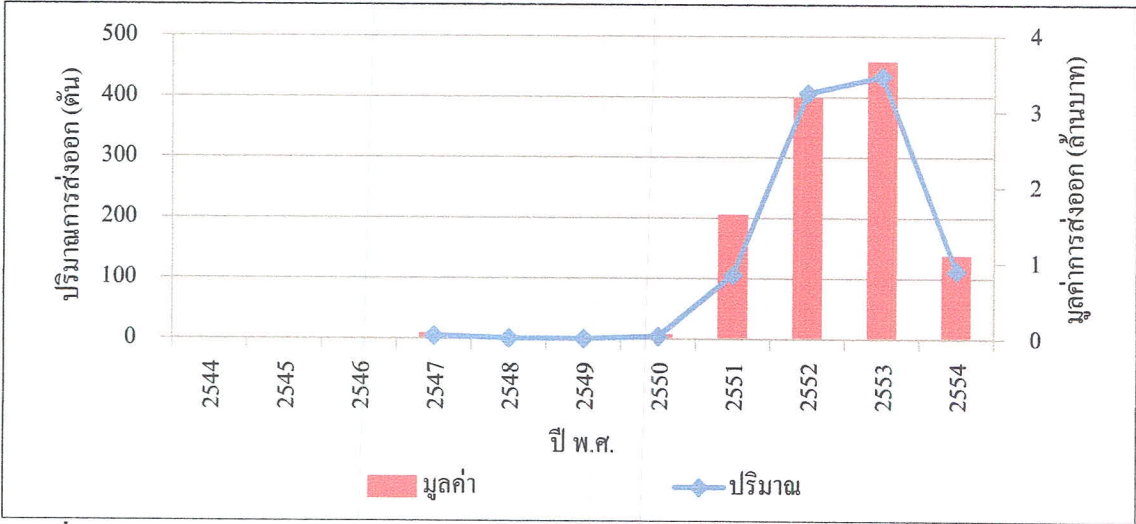
3) การส่งออกมังคุดไทย

ไทยเป็นผู้ผลิตและผู้ส่งออกมังคุดรายใหญ่ของโลก ส่วนใหญ่ส่งออกในรูปมังคุดสด โดยตลาดหลักของไทยได้แก่ สาธารณรัฐประชาชนจีน ซึ่งมีความต้องการมังคุดคุณภาพอย่างต่อเนื่อง ในปี 2551-2555 การส่งออกมังคุดสดและผลิตภัณฑ์เพิ่มขึ้นจากปริมาณ 44,268 ตัน มูลค่า 743.95 ล้านบาท ในปี 2551 เป็นปริมาณ 130,100 ตัน มูลค่า 2,540 ล้านบาท ในปี 2555 หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 23.39 และ 29.09 ต่อปี ตามลำดับ โดยรายละเอียดการส่งออกมังคุดสดและผลิตภัณฑ์มีดังนี้ การส่งออกมังคุดสด เพิ่มขึ้นจากปริมาณ 43,979 ตัน มูลค่า 718.04 ล้านบาท ในปี 2551 เป็นปริมาณ 129,600 ตัน มูลค่า 2,498 ล้านบาท ในปี 2555 หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 23.45 และ 29.61 ต่อปี ตามลำดับ การส่งออกมังคุดแช่แข็ง เพิ่มขึ้นจากปริมาณ 289 ตัน มูลค่า 25.91 ล้านบาท ในปี 2551 เป็นปริมาณ 500 ตัน มูลค่า 42 ล้านบาท ในปี 2555 หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 10.31 และ 7.93 ต่อปี ตามลำดับ ปี 2555 การส่งออกมังคุดสดและผลิตภัณฑ์เพิ่มขึ้นจากปริมาณ 111,717 ตัน มูลค่า 2,070.74 ล้านบาท ของปี 2554 คิดเป็นร้อยละ 16.46 และ 22.66 ตามลำดับ(ภาพที่ 4.8) เนื่องจากความต้องการตลาดต่างประเทศอย่างต่อเนื่อง โดยตลาดส่งออกที่สำคัญยังคงเป็นสาธารณรัฐประชาชนจีน

ทั้งนี้เมื่อพิจารณาถึงปริมาณและมูลค่าการส่งออกไปยังประเทศกัมพูชาและประเทศเวียดนาม ถือว่ามีสัดส่วนต่ำมาก แต่เมื่อพิจารณาถึงแนวโน้มการเปลี่ยนแปลง พบว่าตลาดทั้ง 2 ประเทศมีความน่าสนใจอย่างยิ่ง ปริมาณและมูลค่าการส่งออกในทั้งสองตลาดเติบโตอย่างมาก จากสถิติล่าสุดในปี พ.ศ. 2554 พบว่าประเทศไทยส่งออกมังคุดไปยังประเทศกัมพูชา 4,809 ตัน มูลค่าประมาณ 58 ล้านบาท และส่งออกมังคุดไปยังประเทศเวียดนาม 21,648 ตัน มูลค่า 308 ล้านบาท (ภาพที่ 4.9 และ 4.10)

ภาพที่ 4.9 ปริมาณและมูลค่าการส่งออกมังคุดจากประเทศไทยไปยังประเทศกัมพูชา ปี พ.ศ. 2544 - 2554
ที่มา: สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร, 2556

ภาพที่ 4.10 ปริมาณและมูลค่าการส่งออกมังคุดจากประเทศไทยไปยังประเทศเวียดนาม ปี พ.ศ. 2544 - 2554
ที่มา: สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร, 2556

4.2.5 ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อปริมาณการผลิตและการส่งออก

1) ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการผลิต

ในปี 2555 เนื้อที่ให้ผลลดลงจากปี 2554 โดยในภาคตะวันออกมีการโค่นต้นทิ้งและปลูกยางพาราแซมในสวนมังคุดทำให้เนื้อที่ให้ผลลดลงอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งราคาไม่คงที่และไม่คุ้มกับค่าจ้างเก็บเกี่ยว สำหรับภาคใต้ประสบปัญหาฝนแล้งทิ้งช่วง ทำให้ผลเล็ก ไม่สมบูรณ์ และผลผลิตบางส่วนเกิดเนื้อแก้วยาง

ไหล ส่งผลต่อคุณภาพของมังคุด แต่อย่างไรก็ตามปริมาณผลผลิตภาพรวมในปี 2555 ได้เพิ่มขึ้นจากปี 2554 ซึ่งส่วนใหญ่เป็นผลผลิตเกรดคละและทยอยออกสู่ตลาดหลายรุ่น

ทั้งนี้ในปี 2556 คาดว่าจากสภาพอากาศที่เอื้ออำนวยต่อการติดดอกและออกผลจะทำให้ผลผลิตเพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมา และอาจทำให้ราคาที่เกษตรกรได้รับลดต่ำลงโดยเฉพาะในช่วงที่ผลผลิตกระจุกตัวออกสู่ตลาดในเดือนมิถุนายน โดยเฉพาะผลผลิตบางส่วนที่ไม่ได้คุณภาพ

2) ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการส่งออก

ในปี 2555 ปริมาณและมูลค่าการส่งออกเพิ่มขึ้นจากปี 2554 จากการเพิ่มขึ้นของผลผลิต เนื่องจากราคาในตลาดสาธารณรัฐประชาชนจีนซึ่งเป็นตลาดหลักปรับตัวสูงขึ้น ส่วนการเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยนในรูปของเงินบาทเมื่อเทียบกับเงินดอลลาร์สหรัฐฯ ไม่กระทบต่อการส่งออก เนื่องจากการซื้อขายในตลาดสาธารณรัฐประชาชนจีนใช้สกุลเงินหยวน

สำหรับต้นทุนค่าขนส่งทางเรือ ในปี 2555 อัตราแลกเปลี่ยนได้อ่อนค่าลงจากปี 2554 เล็กน้อย ส่งผลให้ผู้ส่งออกของไทยมีต้นทุนค่าขนส่งทางเรือเพิ่มขึ้น ทั้งนี้ค่าระวางเรือจากไทยไปฮ่องกงในช่วงฤดูกาลที่มังคุดออกสู่ตลาดมากจะเสียค่าระวางสูงสุดประมาณ 1,800 ดอลลาร์สหรัฐฯ ต่อตู้คอนเทนเนอร์ขนาด 40 ฟุต (ตู้คอนเทนเนอร์ปรับอากาศ) เมื่อคิดเป็นเงินบาทส่งผลให้มีค่าระวาง ตู้ละ 56,988 บาท (อัตราแลกเปลี่ยนช่วงเดือนพฤษภาคม-สิงหาคม 2555 เฉลี่ย 31.66 บาท/ดอลลาร์สหรัฐฯ) หรือเพิ่มขึ้นตู้ละ 2,412 บาท เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2554 (อัตราแลกเปลี่ยนช่วงเดือนพฤษภาคม-สิงหาคม 2554 เฉลี่ย 30.32 บาท/ดอลลาร์สหรัฐฯ)

สำหรับปี 2556 หากสถานการณ์เงินบาทยังคงมีทิศทางอ่อนค่าลงจากปี 2555 รวมทั้งค่าระวางเรือยังอยู่ในระดับเดิมจะส่งผลกระทบต่อผลการส่งออกโดยเฉพาะในด้านค่าระวางขนส่ง ซึ่งทำให้ผู้ส่งออกมีต้นทุนการส่งออกทางเรือเพิ่มขึ้น อย่างไรก็ตามในการส่งออกไปสาธารณรัฐประชาชนจีนซึ่งเป็นตลาดหลักนอกจากการส่งออกทางเรือแล้วยังสามารถส่งออกทางบก โดยขนส่งตามเส้นทางสาย R9 R3 และ R12 ซึ่งเป็นการเพิ่มช่องทางการส่งออกได้อีกทางหนึ่ง ในขณะที่ราคาน้ำมันดีเซลในช่วงเดือนมิถุนายน 2555 เป็นต้นมาได้ปรับตัวลดลง

4.3 ลองกอง

4.3.1 พื้นที่เพาะปลูก

จากสถิติ ปี พ.ศ. 2555 จังหวัดที่มีเนื้อที่ให้ผลมากที่สุด 3 ลำดับแรก คือ จังหวัดจันทบุรี ร้อยละ 21 จังหวัดนราธิวาส ร้อยละ 16 และจังหวัดยะลา ร้อยละ 10 ตามลำดับ ลองกองในปี พ.ศ. 2555 มี เนื้อที่เพาะปลูก 435,073 ไร่ (ตารางที่ 4.6)

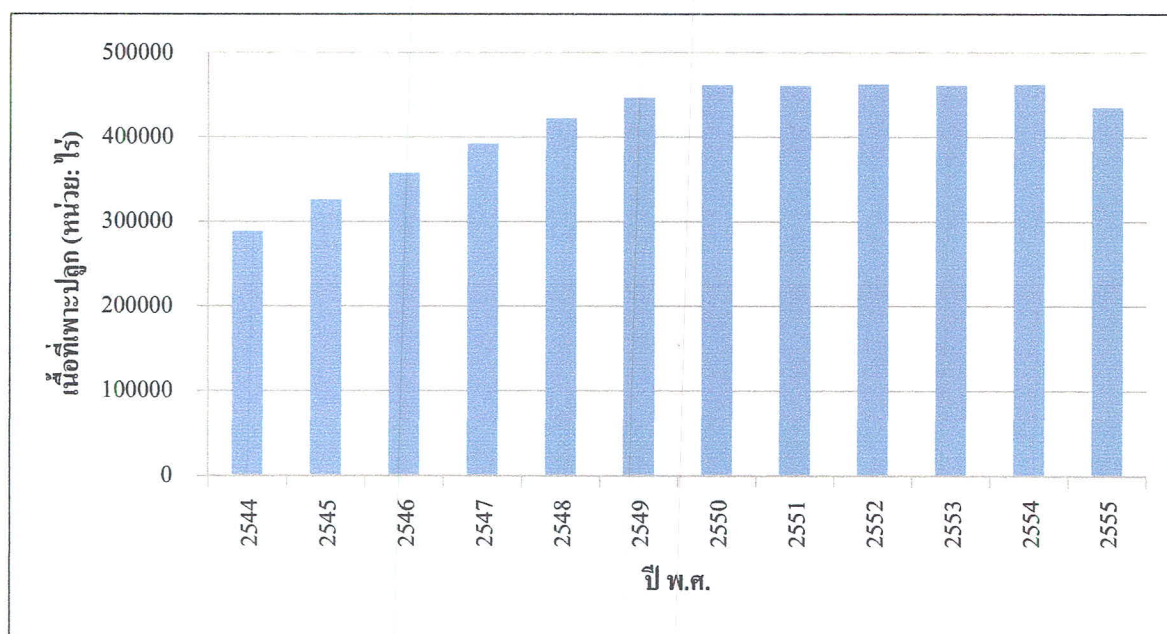
ตารางที่ 4.6 เนื้อที่เพาะปลูกลองกอง ปี 2555

จังหวัด	เนื้อที่เพาะปลูก (ไร่)
จันทบุรี	92,734
นราธิวาส	69,474
ยะลา	44,615
ชุมพร	38,225
นครศรีธรรมราช	31,277
สงขลา	22,689
อื่นๆ	136,059
รวม	435,073

ที่มา: คณะทำงานสำรวจข้อมูลไม้ผลเศรษฐกิจภาคตะวันออก ปี 2555 (10 พ.ค. 55)

: คณะทำงานสำรวจข้อมูลไม้ผลเศรษฐกิจภาคใต้ ปี 2555 (1 ส.ค. 55)

เนื้อที่เพาะปลูกลองกองระหว่างปี พ.ศ. 2544 – 2550 มีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่อง หลังจากนั้นพื้นที่เพาะปลูกค่อนข้างคงที่ระหว่างปี 2551-2554 และจากสถิติล่าสุดปี พ.ศ. 2555 มีเนื้อที่เพาะปลูกเท่ากับ 435,073 ไร่ เนื่องจากเกษตรกรจำนวนมากปรับเปลี่ยนไปปลูกยางพารา ปาล์มน้ำมัน หรือไม้ผลอื่นแทน

ภาพที่ 4.11 เนื้อที่เพาะปลูกลองกอง ระหว่างปี 2544-2555

ที่มา: สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร, 2556

ทั้งนี้เมื่อพิจารณารายละเอียดของแต่ละพื้นที่การผลิต พบว่า พื้นที่การเพาะปลูกส่วนใหญ่อยู่ในภาคตะวันออกและภาคใต้ แต่ละภาคมีรายละเอียดของการปลูก ดังนี้

ภาคตะวันออก

สถานการณ์การผลิตลองกองของ 3 จังหวัดภาคตะวันออกปี 2555 มีเนื้อที่ขึ้นต้น 116,201 ไร่ ลดลงจากปีที่แล้ว 5,961 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 5 เนื้อที่ให้ผล 99,865 ไร่ ลดลง 1,018 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 1 ผลผลิตต่อไร่เฉลี่ย 562 กิโลกรัม ลดลง 93 กิโลกรัม คิดเป็นร้อยละ 14 ทำให้มีปริมาณผลผลิตโดยรวม 56,133 ตัน ลดลง 9,921 ตัน คิดเป็นร้อยละ 15 โดยผลผลิตลองกอง พบว่า ลดลงค่อนข้างมากเนื่องจากผลผลิตต่อไร่ลดลงมากที่สุดในรอบ 5 ปี เช่นเดียวกับมังคุด สาเหตุจากปีที่ผ่านมามีการระบาดของโรคใบด่าง ทำให้ระยะพักต้นเพื่อสะสมอาหารส่งผลทำให้ความสมบูรณ์ของต้นลดลง รวมทั้งเนื้อที่ให้ผลลดลงอีกเล็กน้อยด้วย และลองกองที่ปลูกในสวนผสมส่งผลให้การควบคุมการให้น้ำยาก ทำให้เกษตรกรดูแลรักษาลดลงและเริ่มมีการโค่นลองกองมากกว่าการปลูกใหม่ส่งผลให้เนื้อที่ขึ้นต้นลดลงอย่างต่อเนื่อง สำหรับการกระจายตัวของผลผลิตลองกองที่ออกสู่ตลาดเริ่มตั้งแต่เดือนเมษายนถึงสิงหาคม โดยออกกระจุกตัวช่วงต้นเดือนมิถุนายน 2555 ประมาณร้อยละ 25 ของผลผลิตลองกองโดยรวมหรือประมาณ 14,000 ตัน

เกษตรกรส่วนใหญ่มีพื้นที่ปลูกลองกองน้อยกว่า 10 ไร่ (ร้อยละ 92.8) มีระยะเวลาในการปลูกส่วนใหญ่เป็น 6-15 ปี (ร้อยละ 45.63) การให้ปุ๋ยเกษตรกรส่วนใหญ่ ใช้ปุ๋ยคอก (ร้อยละ 54.79) ปุ๋ยเคมี (ร้อยละ 43.44) และ ใส่ปุ๋ยเฉลี่ย 2-4 ครั้ง/ปี การใส่ปุ๋ยเฉลี่ย 2-4 ครั้ง/ปี เกษตรกรส่วนใหญ่ไม่ใช้สารเคมี/ สารสกัด

จากธรรมชาติ (ร้อยละ 75.1) ต้นทุนที่เกิดขึ้นจากการใส่ปุ๋ยและการใช้สารเคมี/สารสกัดจากธรรมชาติ ขึ้นอยู่กับพื้นที่ปลูกของผลไม้ โดยต้นทุนการใช้สารเคมี/สารสกัดจากธรรมชาติเฉลี่ย/ตัน เท่ากับ 56.03 บาท ต้นทุนทั้งหมดของกองเฉลี่ย/ตัน เท่ากับ 353.705 บาท การผลิตของกองส่วนใหญ่ออกตามฤดูกาล (ร้อยละ 98.48) นอกฤดูกาล (ร้อยละ 1.52) โดยมีวิธีการผลิตคือ ใส่ปุ๋ย รดน้ำ พ่นสารเคมี และตัดแต่งกิ่ง การเก็บเกี่ยวของเกษตรกรนิยมจ้างแรงงานแบบรายวัน (ร้อยละ 74.42) และมีการคัดเกรดก่อนขาย (ร้อยละ 76)

ภาคใต้

สถานการณ์การผลิตของภาคใต้ พบว่า ในปี พ.ศ. 2555 เพิ่มขึ้นถึง 6.5 เท่าตัวจากเดิมในปี พ.ศ. 2554 มีผลผลิตจำนวน 4,373 ตัน เพิ่มขึ้นเป็น 32,527 ตัน ในปี พ.ศ. 2555 โดยจังหวัดที่มีผลผลิตสูงสุดได้แก่ จังหวัดชุมพร รองลงมาได้แก่ จังหวัดนครศรีธรรมราช สุราษฎร์ธานี และระนอง ตามลำดับ ซึ่งผลผลิตของกองภาคใต้จะออกสู่ตลาดตั้งแต่เดือนสิงหาคม – ธันวาคม โดยเดือนสิงหาคม จะมีผลผลิตประมาณร้อยละ 20.45 ของผลผลิตทั้งหมด เดือนกันยายน จะมีผลผลิตประมาณร้อยละ 21.4 ของผลผลิตทั้งหมด และเดือนตุลาคม จะมีผลผลิตประมาณร้อยละ 9.32 ของผลผลิตทั้งหมด

4.3.2 ผลผลิต

จากการพิจารณาสถิติผลผลิตของกองมีการปรับลดลงจาก 201,450 ตัน เป็น 124,678 ตัน ในปี พ.ศ. 2549 และปรับตัวเพิ่มขึ้นเป็น 236,072 ตัน ในปี พ.ศ. 2550 จากนั้นผลผลิตโดยรวมของทั้งประเทศก็ปรับตัวลดลงอย่างต่อเนื่องและลดลงต่ำที่สุดในปี พ.ศ. 2554 เหลือผลผลิตเพียง 84,287 ตัน และจากสถิติล่าสุดในปี พ.ศ. 2555 ผลผลิตโดยรวมของทั้งประเทศปรับตัวเพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ 45 เป็น 122,453 ตัน จากการที่แนวโน้มระดับราคาที่เกษตรกรขายได้มีแนวโน้มดีขึ้น (ตารางที่ 4.7, ภาพที่ 4.12)

4.3.3 ผลผลิตต่อไร่

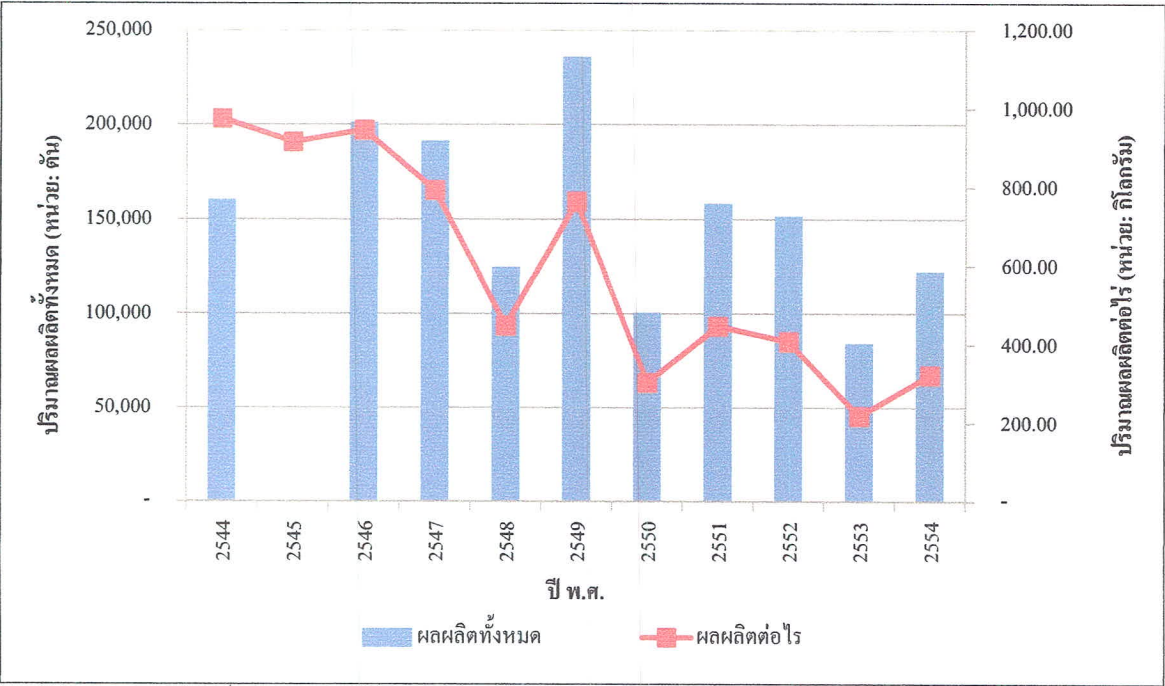
จากการพิจารณาสถิติผลผลิตของกองระหว่างปี พ.ศ. 2544 -2547 ผลผลิตเฉลี่ยประมาณไร่ละ 940 ตัน และปรับลดลงอย่างมากระหว่างปี พ.ศ. 2548 – 2549 จากนั้นเพิ่มขึ้นในปี พ.ศ. 2550 และผลผลิตต่อไร่ลดต่ำลงอย่างต่อเนื่องในปี พ.ศ. 2554 ที่ระดับ 219 กิโลกรัมต่อไร่ และสถิติปีล่าสุด พ.ศ. 2555 ผลผลิตต่อไร่ปรับเพิ่มขึ้นร้อยละ 48 เป็น 323 กิโลกรัมต่อไร่ (ตารางที่ 4.7, ภาพที่ 4.12)

ตารางที่ 4.7 เนื้อที่ให้ผล ผลผลิต และผลผลิตต่อไร่ของลองกอง ปี พ.ศ. 2544-2555

ปี	เนื้อที่ให้ผล (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิตต่อไร่ (กก.)
2544	144,452	133,202	922
2545	164,473	160,441	975
2546	185,236	169,611	916
2547	212,747	201,450	947
2548	241,667	191,598	793
2549	277,606	124,678	449
2550	309,046	236,072	764
2551	331,216	100,583	304
2552	353,239	158,343	448
2553	371,220	151,806	409
2554	385,485	84,287	219
2555	379,405	122,453	323

หมายเหตุ: *จากการประมาณการ

ที่มา: ศูนย์สารสนเทศการเกษตร สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร, 2556

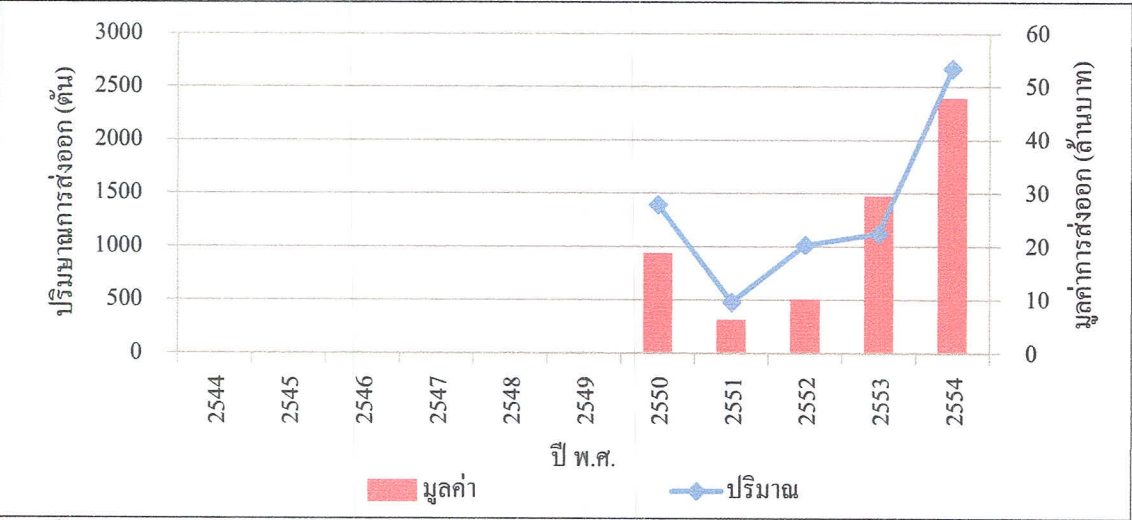
ภาพที่ 4.12 ผลผลิตทั้งหมดและผลผลิตต่อไร่ของลองกอง ระหว่างปี 2546-2555

ที่มา: สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร, 2556

4.3.4 การตลาด

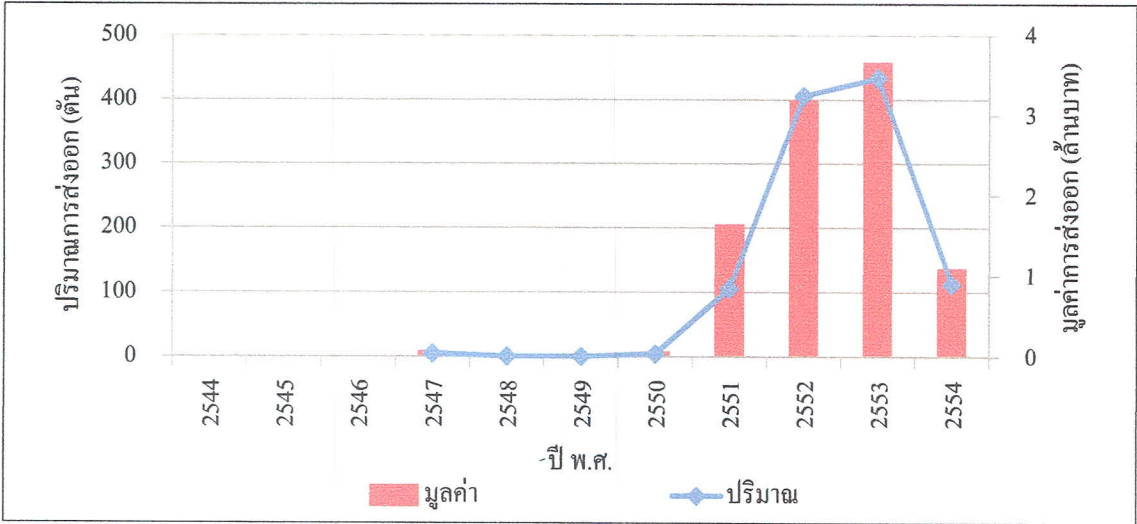
ลองกองเป็นผลไม้เขตร้อนที่มีถิ่นกำเนิดและแพร่หลายในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เป็นที่นิยมของผู้บริโภคในท้องถิ่น ปัจจุบันนักท่องเที่ยวจากต่างประเทศรู้จักลองกองมากขึ้น ทำให้มีความต้องการโดยเฉพาะจากประเทศจีน ซึ่งนอกจากการบริโภคภายในประเทศแล้ว ลองกองยังเป็นผลไม้ที่มีการส่งออกไปยังต่างประเทศ เช่น สหรัฐอเมริกา แคนาดา เวียดนาม เป็นต้น

ทั้งนี้เมื่อพิจารณาถึงปริมาณและมูลค่าการส่งออกไปยังประเทศกัมพูชาและประเทศเวียดนาม ถือว่ามีสัดส่วนต่ำมาก แต่เมื่อพิจารณาถึงแนวโน้มการเปลี่ยนแปลง พบว่าตลาดทั้ง 2 ประเทศมีความน่าสนใจอย่างยิ่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศกัมพูชานั้น แนวโน้มการส่งออกลองกองเติบโตอย่างต่อเนื่อง จากในปี พ.ศ. 2550 ประเทศไทยส่งออกลองกองไปยังประเทศกัมพูชา 1,394 ตัน มูลค่า 18.79 ล้านบาท แต่ล่าสุดในปี พ.ศ. 2554 สามารถส่งออกได้เพิ่มขึ้นอีกเท่าตัวเป็น 2,672 ตัน มูลค่าประมาณ 48 ล้านบาท ขณะที่การส่งออกไปยังประเทศเวียดนามนั้นปริมาณการส่งออกมีไม่มากนัก จากข้อมูลในปี พ.ศ. 2554 พบว่าประเทศไทยสามารถส่งออกลองกองไปประมาณ 113 ตัน มูลค่าประมาณ 1.1 ล้านบาทเท่านั้น (ภาพที่ 4.13 และ 14)

ภาพที่ 4.13 ปริมาณและมูลค่าการส่งออกลองกองจากประเทศไทยไปยังประเทศกัมพูชา ปี พ.ศ. 2544 - 2554

ที่มา: สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร, 2556

ภาพที่ 4.14 ปริมาณและมูลค่าการส่งออกผลไม้จากประเทศไทยไปยังประเทศเวียดนาม ปี พ.ศ. 2544 - 2554

ที่มา: สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร, 2556